

BRATŘI JAK SE PATŘÍ

Žili byli dva bratři jak se patří. Vyrůstali spolu v krásné Myrtanské krajině. Byli syny kováře v Monteře. Jejich otec je učil jak kovat meče, ale jak s nimi i zacházet. Ten starší bratr jmenoval se Argus, po otci, měl talent v kovařině, byl silný a dokázal zvednout mlýnský kámen jako nic. Byl vysoký a statný, že by ho ani hurikán neskolil. Kolikrát, uklidňoval konflikty v místní krčmě a kolikrát je i vyprovokoval. Nikdo s nm nechtěl přijít do křížku, zároveň si ho, ale lidé vážili, protože byl jeden z nejlepších mečířů v Myrtaně.

Ten druhý bratr Cerus, mladší nebyl taky žádná třasořitka, ale přecijen, nebyl tak mohutně stavěný. Kovařina mu až tolik nešla, alespon co se mečů týče. Rád koval železné růže, podkovy, hřebíky, zámky, ale nejvíc ho právě bavili nějaké ty umělecké předměty jako například kovat nějaké ozdobné ornamenty na meče, nebo helmy. Hodně často ležet v knihách a bavit se místním mágem ohně. Zatímco jeho bratr, neustále cvičil své svaly a boj s mečem.

Jednoho dne, ale toto období zalité sluncem skončilo a začala válka se skřety. Oba dva bratři byli zmobilizováni do královské gardy, myrtanské armády co měla odrazit ofenzívu skřetů. Bratři prošli již několik bitevních vřav. Ten mladší bratr Cerus, nebyl tak v popředí, byl přijat k lučištníkům a první linii se celkem vyhýbal. Ale stále dohlížel na svého bratra v první linii, který skřety sekal hlava nehlava.

Staršího bratra poté povýšili, hodně ho to vzalo. Kdyby jen tušil, že to bylo protože už nás moc nebylo a tak povyšovali ty co přežili. Rhobar posílal stále zprávy at se držíme, že brzy pošle posily s runoými zbraněmi, ale žádné posily nedocházeli.

Po asi dvou týdnech skřetům došli nejspíš posily, zautočili s obrovskou armádou. Bitva probíhala u kousek od Gothy. Argus vlétnul od vřavy jakoby se nechumelilo, ale po nějaké době bylo vidět kdo v této bitvě tahá za delší konec provazu. Myrtanská armáda, nebo alespon to co z ní zbylo se začla na rozkaz kapitána stahovat do Gothy. Argus byl obklíčen, Cervu střílel lukem co stačil, ale skřetů bylo pořad více a více. Nakonec jeden skřet prásknul Arguse palicí po hlavě a ten upadnul do bezvědomí. Cervus neváhal a ohnivým světlem spálil na popel dva skřety co se ho chystali dorazit. Víc už ale nestihnul, armáda se stahovala a kdyby tam zůstal umřel by.

Armáda se tedy stáhla do Gothy a docela obstojně jí branila, do doby než skřetí šaman vyčaroval démona, který kosil vše jak zákon káže. Já Cervus jsem ještě s pár lidmi utekl do jedné jeskyně poblíž Ardey a tam i jinde se začalo zakládat rebelské společenství. Mezitím byla skřety obsazena téměř všechna města.

Cervus byl věrný rebelům, pomáhal stavět Reddock. Pomohl osvobodit Ardeu od orků, když dojel jakýsi jinoch s culíkem a pár dobrodruhy v zádech. Jenže Cervusovi se začalo stýskat po domově a rozhodnul se, že zbucuje několik rebelů a půjde okouknout Monteru a partzánským způsobem oslabit nepřítele. Na přímý útok neměli v Reddocku síly a hlavně se obtížně spojovalo s ostatními tábory, poslové byli většinou zabiti skřetími patrolami.

Sehnali pár zbrojí skřetích žoldáků a za soumraku dorazili k Monteře. Tiše se zbavili stráže u brány a pokračovali do města jakoby se nechumelilo. Cervus vedl skupinu a šel přímo ke kovárně, bylo to

riskantní se tak procházet po městě, nicméně byl večer a většina lidí už byla zalezlá v domech nebo v hospodě.

Už byli skoro u kovárny . Bylo slyšet bušení do kovadliny a Cervus viděl nějakého urostlého chlapa co zvedá mlýnské kameny před skřety. Mířili přímo tam, když v tom jim cestu skřížil velitel skřetích žoldáků. „Sakra vás neznám odkud sakra jste?“ . Cervus vypnul hrudník a rázně řekl: „Jsme poslové z Geldernu! Neseme důležité poselství pro vašeho šéfa, chtěli jsme se to trochu porozhlednout, najíst a napít, než se vydáme za vaším vůdcem.“

„Dobře běžte, ale pohlídám si vás, za půlhodiny se u mě hlaste!“

Cervus pokračoval ke kovárně a ostatní šli okouknout Monteru, hlavně do hospody získat informace, které by se mohli hodit k obsazení Montery. Cervus se díval do oken kovárny a najednou mu na rameno položil někdo ruku a řekl: „Co tu pohledáváš?“ Hlas byl Cervusovi povědomí. Otočil se a viděl svého bratra, kterého považoval za mrtvého. „Tak ty žiješ a přidal ses taky k žoldákům!“ Vykřiknul Argus. „Ano bratře, ale pojďme si popovídat dovnitř kovárny.“

Argus mu vyprávěl že tehdy v bitvě u Gothy se dostal do bezvědomí. Cervus mu pověděl o tom, že ho zachránil díky použití svitku, ale že více neví. Argus vyprávěl dál. Byl zajat skřety a hozen mezi otroky. Ale protože byl obdařen velkou silou, budil mezi skřety respekt. Jednou mu dali možnost se stát skřetím žoldákem, když vyhraje duel s jedním skřetem. Duel vyhrál, ale byla to řež na život a na smrt. Sloužil dlouho v Trelisu, ale nechal se převelet do Montery, aby se mohl podívat do staré kovárny a najít otce a matku. Říkal, že otec i matce zřejmě umřeli při obraně Montery, nebo utekli do jiných rebelských táborů.

Argus a Cervus spolu seděli v kovárně a vzpomínali, smáli se a byli rádi, že se i přes tyto události našli. V tom otevřel dveře velitel skřetích žoldáků, za sebou měl několik dalších ozbrojenců a zvolal: „Ty nejsi žádný žoldák! Podle posledních zpráv se zde neměli dostavit žádní poslové, navíc dva z vás měli meče od krve a jeden se dokonce po masáži žeber mými pěstmi přiznal, odložte zbraně a nechte se vzít do otroctví dobrovolně!“

Argus nečekal vstal a vykopnul velitele ze dveří a zamknul. Žoldáci se pokoušeli hned dobývat dovnitř. Argus popadnul meč a řekl: „Bratře, utečem zadním oknem, stejně jako sme to dělali když nám táta chtěl dát výprask řemenem, pojd!“ . Podali si ruce a pak po jednom vyskočili oknem.